

**УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:**

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић**
- **пуномоћници оштећених** Наташа Кандић и Славица Јовановић
- **сви оптужени и**
- **браниоци адвокати:** Бранкица Мајкић, бранилац оптужених Деветака и Девчића, Марија Ивановић бранилац оптуженог Радојчића, Војислав Вукотић бранилац оптуженог Крњајића, Бранко Лукић бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Јасмина Живић бранилац оптуженог Перића, Бранко Димић бранилац оптуженог Јосиповића, Гордана Живановић бранилац оптуженог Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Стојановића и Бачића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, Радослав Шошкић бранилац оптуженог Николајидиса.

**Суд доноси**

**РЕШЕЊЕ**

**Да се главни претрес одржи.**

**Претрес је јаван.**

**Главни претрес се наставља у 09 часова и 39 минута.**

**НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

**ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

**КОНСТАТУЈЕ СЕ** да се испитивање сведока врши путем видеоконференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

**У Жупанијском суду у Вуковару присутан судијски помоћник Василије Сератлић**, а испитивање ће се вршити у присуству судије Јадранке Курбел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Судија Курбел?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан. Чујем Вас добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и један и други сведок ту Антон Павошевић и Розалија Јонак?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Свједокиња Јонак је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: А свједок Павошевић ће доћи у 11 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у реду, у реду.

### **СВЕДОК РОЗАЛИЈА ЈОНАК**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Јонак. Да ли ме чујете? Да ли ме чујете?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли Ваши лични подаци од оца Јанка, умировљеница, адреса Ловас, Владимира Назора бр. 85, рођени сте 37.године?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да.

**Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару Кир.887/07 од 20.11.2007.године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу а пре него што ћете давати исказ положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питана.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Што пред судом будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа нећу прећутати.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја што се сјетим, сјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Опоменута, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, оптужени су Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис и предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у 10 и 11. месецу 91.године, ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим током 10-ог и 11-ог месеца убиства, телесна повређивања, противзаконита затварања цивилног становништва и страдање цивила приликом овог догађаја на такозваном минском пољу. Испричаћете суду оно што Ви знате из тог периода, ко је Ваш страдао и овде суд има Ваше три изјаве и то једна изјава први пут коју сте дали 17.2.93.године, у Окружном суду у Шибенику када сте били тамо у избеглиштву у хотелу «Марина Лучица» у Примоштену, друга изјава коју сте дали на главном претресу пред судом у Вуковару, Окружном суду односно Жупанијском суду у Вуковару 16.9.2003.године, и трећа је ова изјава коју сте дали по замолници нашег суда такође пред Жупанијским судом у Вуковару

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

20.11.2007.године. Госпођо Јонак оно чега се сећате испричајте нам сад на главном претресу.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја сам добила позив за Деветак Љубана, колко цео Ловас зна да је био повод свега, да је био главни, да нам је довео четнике у село, ти четници су убијали, палили и оно све што је било најгоре, малтретирана сам од четника и нож под врат и батина сам добила и од нашег једнога сељана и муж ми је отеран у, отерани смо сви у логор кад су упали у село, у задруги био логор, тамо су нас испитали, дочекали нас наши, сви Срби су били обучени, наоружани. Жене су послали кући, људе су оставили у задруги у логору. Био је логор и у опћини у подруму, тамо су људе малтретирани, и поубијали и ето нисам знала за мог мужа до 15-ог ништа. 15-ог сам чула од овамо сељана да је убијен, да је покопан и мучен и ето ја сам малтретирана од четника и ето нисмо тих дана никуд смели кад су четници у селу што год. Ко год је некуд кренуо све су поубијали, касније кад је дошла југо-војска онда смо некако се морали кретати по крух и морали смо имат бјеле траке на рукама да знају ко је Хрват и ето шта ја, не знам ето, запаљено ми је, убијено, малтретирана сам од четника. За Божић сам истерана из Ловаса, Љубан Крњајић ме је, наш сељан дошао, наоружан и отерао ме из Ловаса и ето шта, не знам онако више године носе своје и све сам већ и позаборављала и ето не знам шта би још могла казати. Један балавац ме је тукао Миодраг Јовановић, пендреком ме је тукао и тражио злато, новац од мене и овај, кад је муж нестао провлачила сам се иза куће кроз плот, тамо сам видела како су комшију малтретирани четници и како су викали да га кољу, баба да га вуче на праг, тамо су нас исто малтретирани, тукли и кад су га излупали тога комшију, викали су «кољите га», викао је «немојте ме клати, убијте ме». Одвукли су га у страну у авлију и чули се пуцњеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај комшија?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Како? Рендулић Јосип. И ето то сам видела, сакривала сам се што би рекли у мишју рупу, никуд нисам се велико кретала, нисам смела. Куда? Кад су убијали и палили и бацали су бомбе и свега и свачега је било, јако је било тешко и страшно и ето шта, не знам више ништа би могла рећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад ће странке у поступку да Вам постављају питања. Изволите тужиоче.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам Небојша Марковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Хтео бих да Вас питам прво о самом нападу на Ловас. Кад је то било да ли се сећате и како је тај напад изгледао где сте се Ви налазили?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: 91 било, упали су у Владимира Назора од гробља улицу, ми смо били у подруму и дошли су, истерали су нас из подрума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је био у подруму? Ви и ко још?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја и муж и било је тамо жена из комшилука и истерали су нас из подрума и потерали су нас у задругу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вас је истерао? Да ли сте неког препознали међу тима који су вас истерали?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесам, једног нашега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се тај човек зове?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Препознала, Радојчић јој, како име ја Вам се то сад не могу сетит, Радојчић је, отац му је умро он је био млад, Радојчић, не могу се сетит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се отац зове? Односно звао.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Радојчић Илија, не могу се сетит, Радојчић или Илија или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми онда кад су Вас одвели овај, у то како Ви кажете у логор у задругу, да ли је тамо било овај Ваших мештана које сте препознали?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесу, били су сви обучени у један ред и наоружани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кога сте видели од тих које сте препознали?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Све наше, ето сви ти 14 имате уписано да су били, не могу Вам ја сад казати поименце и заборавим имена и имам и трему и. Углавном сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може само мало микрофон сведоку да се подигне мало да се јасније чује?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: За мене су сви једнаки, нико ме није заштитио, убијено ми је и запаљено и протерана и, за мене су сви једнаки. Није ме ниједан заштитио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите, ко Вам је испричао овај, за Вашег мужа да га је нашао?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: А није нико, који су га нашли и закопали од њи сам чула и друго не знам ништа, ни ко га је убио ни, било тих дана кад су ти четници били у селу, тај дан се јако убијало. Одведен је од куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А кажите ми ово, поменули сте да сте морали да носите траке беле они који су Хрвати. А кад Вам, кад сте Ви то сазнали да то треба да се тако овај, да се тако ради, да треба да се.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ето, то је било кад је дошла југо-војска, онда се то мало као смирило, кад су ти четници отишли, пар дана су били и онда ето кад смо морали некуд ићи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Вама то казао да тако треба да носите?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па чули смо једно од другог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате ко је наредио то?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па не знам, ко је био главни тај је наредио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми да ли сте морали да идете да радите Ви или неко други?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је постојала нека радна обавеза?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте, ишло се радит, а ја сам баш била оперисана прије тога на жуч и тако сам Качар наш доктор ми је дао овај папире да не морам ићи, ја сам оперисана нисам могла кукурузе брати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате ко је морао да ради? Да ли и Срби и Хрвати или само неко од њих?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Срби, Срби не, само Хрвати. Брели су кукурузе и истоварали и радило се свашта, све Хрвати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан госпођо Јонак. Ја сам Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Да ли можда знате датум када је Ваш супруг страдао?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Мој супруг је отеран 10-ог кад су упали у село и до 15-ог ја више нисам ништа знала за њега. 15-ог док се то мало, чак и касније, око 20-г, није било 15-ти. Нисам знала ништа, ни ди је, ни шта је.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате када се десио овај догађај у комшилуку Вашем о коме сте говорили, комшија Јосип Рендулић кад је страдао?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: То је било можда тамо 16-ог, 17-ог тако нешто, више се није вратио, ја сам кажем иза куће кроз плот одилазила код њих, нисам смела бит у кући сама, пошто сам све видела како је било и викали су баби да га вуче на праг да га коље, он је викао «немојте ме клат, убијте ме».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте Ви били са њима у дворишту њиховом дворишту или у Вашем суседном?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: У њиховом дворишту.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И само бих Вас питала када Вас је тужилац питао кога сте препознали у задрузи, рекли сте препознала сам све ове мештане свих 14 ту који су Вам на списку, па бих Вас ја само замолила да ми објасните којих су то 14 и каквом списку које сте Ви препознали?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Све наши Срби, ја Вам то појединачно сад не могу казати имена јер ја имам и трему и заборавила сам и не могу сад Вам ја казат, имате Ви њих на списку.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми само када сте се вратили у Ловас?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Молим? Нисам разумјела.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Када сте се вратили у Ловас? По ранијим исказима а и данас сте споменули да сте Ловас напустили крајем 91. године, па Вас питам само ако хоћете да кажете кад сте се вратили?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Из задруге јел де? Кад су нас отерали или како?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не, из прогонства.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Кад сам се вратила из прогнаних? Како?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Прогнаних кад сам се вратила. Након 8 година, која је то година тачно била, то не могу тачно казати, не могу казат тачно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А где сте наставили да живите у Ловасу с обзиром да кажете да Вам је кућа била спаљена?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да. Спаљена ми, направили су ми а и купила сам нешто.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам, хоћете да нам кажете чију сте кућу купили?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: А то је Качар тај зет Љубанов продавао. Ето, купила сам од њега, од Качара.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А да ли сте живели у том периоду са сестром Љубана Деветака?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па јесам месец дана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам пуно. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Била добра жена, старија и немам шта да кажем на њу.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Госпођо Јонак, адвокат Марија Ивановић бранилац оптуженог Милана Радојчића. Питаћу Вас само једно питање ако дозволите, цитираћу Вам део Вашег исказа датог 16.9.2003.године, пред судом у Вуковару, рекли сте на питање браниоца «нисам» дакле, на питање да ли сте некада видели Милана Радојчића током овог периода, рекли сте «нисам, не сећам се да сам видела оптуженог Милана Радојчића». Реците ми само да ли остајете при том исказу?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Милана Радојчића?

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Тако је, рекли сте «нисам, не сећам се да сам га видела у том периоду».

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Које године сте рекли?

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Дали сте исказ 16.9.2003. пред судом у Вуковару, на питање да ли сте некада видели Милана Радојчића у том периоду о коме причамо рекли сте да нисте.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Нисам видела, нисам.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Само угасите тај микрофон. Од бранилаца нема нико више, од оптужених? Изволите.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па не, нема.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дobar дан госпођо Ружо. Љубан Деветак оптужени. Реците ми молим Вас, кад је Ваша кућа запаљена?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Моја кућа је запаљена тамо можда 18-ог тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког месеца? 18-ог?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Десетога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: А осим Ваше куће да ли је запаљена у том низу где је Ваша кућа с леве стране према гробљу јел тако, почев од Амбринчеве куће па закључно до куће Штрангаревић Славка покојног, да ли су запаљене све те куће тада?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Штрангаревићева је остала, тај дан је горело пет кућа.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: То и питам, значи само Штрангаревићева овај, остала?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Остала је Штрангаревићева, Драгице Палић је остала.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је Штрангаревићева кућа била нова кућа?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекли сте раније у својим изјавама да сте тада били прекопута код неке Балић Маре јел тако?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Била сам, да. Моја изгорела, била сам и тамо, било ме свуда, кућа на кућу.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте приметили да се у Штрангаревићеву кућу тада после те паљевине кућа населила војска?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јел се населила или није?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Да ли неко има од оптужених? Нема. Само мало, пуномоћници оштећених изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић пуномоћник оштећених. Да ли је на дан напада био претрес Ваше куће поред тога што је војска дошла у двориште?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте, јесте био је један четник ми је претресао све, тражио оружје, ја сам рекла нема оружја у мојој кући ко што није ни било, малтретирао ме је, пушком у прса, па у леђа, па у леђа, па отвори прозоре, па затвори, па добро ме измалтретирао и ето. Хвала богу, није ме убио.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте тог дана док сте одвођени до задруге видели евентуално неке убијене људе по селу?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Никог видела нисам, нити сам куд смела изић, видела сам само Јоју тога Јосипа Рендулића, код њих сам била кући кад су га малтретирали и пребили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А колико дуго сте били задржани у задрузи?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Пар сати, пар сати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је ту било још људи, жена, деце? У задрузи.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па било је, да. Нас су довели из улице Владимира Назора већином су све истерали из подрума и потерали у задругу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите овај, ове беле траке око руку од ког момента сте морали да носите од напада или касније? Нешто касније?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Касније, касније, кад је југо-војска дошла, онда се мало некуд могло и кретати а још је било опасно, још су гореле куће.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли сте за кретање кроз село требали имати неке пропуснице да ли сте и то добијали?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте, јесте. Имали смо пропуснице.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А где сте то ? Ко Вам је то издавао?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па била је команда ту у центру. Била је команда и ту се ишло дат пропусница.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А јел то била војна команда или сеоска каква је то команда била?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Војна.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли сте у том периоду виђали ове друге оптужене кажем из села? Милана Девчића, Милана Радојчића?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па јесам, ето можда једаред-дваред кад сам једном по пропусницу и тако по крух и.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кога сте видели кад сте ишли по пропусницу?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Кога сам видла? Видла једнога Рудића, Рудића сам видила обученог и Рудић, Рудић, како се зове, Рудић је презиме а и то Вам се не могу сетит сад, имам трему и.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да сте за Божић били истерани из села овај, да ли можете да нам опишете ту ситуацију ко Вам је то рекао? Како? Зашто да одете из села?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Дошао је Крњајић и још један непознати и рекли су сутра вас чека аутобус у центру и морате ић. Рекла сам, кад морамо, морамо идем нема проблема.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите Крњајић да ли можете да се сетите имена?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Жељко Крњајић.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Ја имам примедбу на ово питање. Сведокиња се изјаснила, рекла је Љубан Крњајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је рекла Жељко. Па да разјаснимо да ли је Љубан или Жељко.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Жељко, Жељко, па имам трему, не могу се сетити ни свога имена, Жељко да.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А кажите, да ли се сећате Жељка и нешто пре тог периода у овај, у десетом месецу да ли сте га виђали ту у селу?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ово сад нисам разумела.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: У десетом месецу да ли сте виђали Жељка Крњајића у селу након напада?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па видла сам га можда једаред у пролазу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Госпођо Јонак реците нам само та ситуација кад се Ви налазите тамо и гледате како Рендулић Јосипа зв. «Јоју» малтретирају он виче «немојте клати» да ли је био ту неко познат кога Ви знате да је из села или су то били непознати? Колико их је било? Да ли су били у униформи?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Био је Новаковић Мига, он је био с њима и било је 5 непознатих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они били у униформама и наоружани?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: У униформама и наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Рендулић Јосип тада нешто спомињао? Позивао се на некога?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није? Ми смо овде имали сведоке који су то помињали. Ево његов син Рендулић Адам.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да је он накнадно сазнао да се његов отац тад позивао на Љубана Деветака, да су њих, да је рекао мој

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

син и Љубан су добри и тако даље у намери да се на тај начин спасе. Да ли се Ви тога сећате?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Не, не сећам се ја, то преда мном никад није казао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви тако нешто нисте чули?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Нисам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду. Реците ми на овом записнику пред Жупанијским судом у односно Жупанијским судом у Вуковару 16.9.2003.године, на питање бранитеља Бисерке Трневски рекли сте «виђала сам оптуженог Милана Девчића и оптуженог Слободана Зорају и то када су нас терали у задругу, када је био притвор, били су обучени у њихову униформу, али оптуженог жељка Брајковића нисам видела». Је ли се сећате те ситуације да сте видели Милана Девчића онога дана када сте терани у притвор у задругу?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па јесам видела сам га у задруги, кажем да су сви били обучени и наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте овде помињали у вези Вашег мужа да је тог дана значи 10.10. ви сте сви били тамо, да је Ваш муж био затворен, а 11.10. значи сутрадан он је пуштен кући.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Али је опет један четник дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро, и после сте.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Дошао за пар сати и отерао га назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и после сте на истом овом исказу.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: И више га нисам ни видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, сачекајте да чујете питање, после сте на овом истом исказу пред значи овим судом у Шибенику помињали да је 15.10.1991. године Ваш муж Рудолф Јонак поново отеран и после га више никад нисте видели, реците ми да ли Вам је муж значи тог 11.10. кад је дошао кући причао нешто шта им се дешавало тамо док су били затворени, да ли их је неко испитивао, да ли су неки људи тучени?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте, јесте, причао је да их јако муче и да их туку, јесте причао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли помињао ко то ради, ко их је то затворио, о чему се ту ради? Је ли помињао неке мештане да ли су они у то укључени, нису укључени, је ли то неки људи, војска са стране, је ли Вам причао нешто у том смислу?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Причао је да су их тукли и мучили али ја се не сећам више кога је рекао јесу ли били наши или су то ти четници били, ја Вам то не знам више казати, не сећам се. Не могу казати оно што не знам, заборавила сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте на овом записнику од 17.02.1993. године рекли: «Четници су цркву у Ловасу запалили одмах први дан када су дошли».

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то видели да гори црква?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесам, терали су нас из подрума истерали у задругу, горело је пар кућа и црква је горила да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте на овом истом записнику рекли: «Мештани Ловаса нису били наоружани нити су пружали било какав отпор, хрватских војних снага у нашем месту није било».

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Није било, то се већином разбежали, поутицали, ко је утекао тај је остао жив, а ко је остао тај је платио и за оне што су утекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде током Вашег исказа данас у једном моменту рекли Миодраг Јовановић, а судећи по овим Вашим ранијим исказима и ономе што сте данас причали стичем утисак да сте направили лапсус да се то односи на Миодрага Новаковића, је ли можете?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Новаковић, ја сам рекла Новаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али чуло се овде као Јовановић, па сам зато.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Не. Новаковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците везано за тог Миодрага Новаковића да ли Вас је тај човек тукао и тражио злато?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је он био малолетан, је ли имао неку униформу, неко оружје код себе?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Имао је униформу и оружје, само малолетан је био, то што је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пошто смо данас имали различито везано за овог Милана Радојчића, је ли Ви знате ко је Милан Радојчић? Те је било видели сте, те нисте видели, на питање пуномоћника накнадно опет сте га видели, само да појаснимо да ли Ви знате ко је Милан Радојчић и да ли сте га у том периоду видели? Да то разјаснимо.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Милан Радојчић је дошао код нас у подрум и истерао нас из подрума и пуцао је кроз гаражу и у ауто и у кухињу и пуцао је свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците ко је Милан Радојчић, да ли знате тог човека?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Милан Радојчић па знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Реците ми да ли га знате од раније као мештанина?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па он је наш мештанин да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко? Чији син је он? Знате ли оца?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја Вам не могу казати његовог оца тачно име, ја не могу се сад сјетити, не могу. Чула сам да је умро али не могу се сјетити имена сад, да ли је био Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте помињали долазио он у Ваш подрум и пуцао и то?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: То кад су упали у село то је истерао нас из подрума, дошао је и викао је «ван из подрума јер бацамо бомбу» није био сам, било је њих пар. «ван из подрума јер ми бацамо бомбу» и онда смо ми изашли вани и отерани смо у задругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај Милан Радојчић пошто кажете, где је он становао да ли се сећате Ви?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Не сећам се. Сећам се где је у Ловасу становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, то Вас питам, где је становао? Где?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Анте Старчевића то је улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је он то био испред Ваше куће и ту у подруму, је ли то било првога дана?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Први дан чим су упали у село, упали су од гробља, ја сам тамо близу гробља Владимира Назора улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био тад са њим?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Непознати, не знам више који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам он био једини познат међу том?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Само сам њега препознала, можда је био још који али од оног страха нисам могла препознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овим неким ранијим исказима нисте спомињали ту ситуацију везано за.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па ко ће се то све сјетити, било тога још пуно за казати али не могу се то све сјетити и добијеш и трему, још

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

би било тога пуно, пуно за причати али после сјетиш, а сада што се сјетим то кажем, а што не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Госпођо Јонак, адвокат Марија Ивановић још једном, бранилац оптуженог Милана Радојчића. Пре десетак минута питала сам Вас да ли остајете при Вашем исказу да Милана Радојчића том приликом нити једном у том периоду нисте видели. Рекли сте да остајете при том исказу, па бих Вас питала само да ли Вам је познато да ли је Милан Радојчић имао неки надимак?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Да има надима?

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Тако је.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Не знам.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: А реците ми да ли знате ко је Милорад Радојчић?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Како сте рекли?

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Милорад Радојчић.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Милорад Радојчић да има надимак? Не знам ни то.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Ајте још једном, да ли сте у том периоду видели Милана Радојчића? Обзиром да сам Вас питала пре пар минута рекли сте да га никад у том периоду нисте видели.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па у пролазу можда некада, мислим кад сам ишла по крух.

Адв.МАРИЈА ИВАНОВИЋ: Хвала Вам, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, пошто се спомиње Ваш клијент.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Хвала. Да би то разјаснили. Војислав Вукотић бранилац оптуженог Жељка Крњајића. Госпођо Јонак, Ви сте мало пре рекли да сте видели Жељка Крњајића у Ловасу негде после 10-ог, ја Вас молим да кажете приближније ако можете кад је то било у односу на први дан напада.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Не за Крњајића нисам видела, кажем кад дошао је истерат ме пред Божић, онда сам га видела и можда тако у пролазу некад.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Добро госпођо, кажете пред Божић, које године? Је ли то те године или неке наредне?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: 1991. да.

Адв.ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Да, пред Божић. Добро, хвала Вам госпођо, ја немам више питања за Вас.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево оптужени Крњајић може да изађе.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан. Госпођо Јонак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија пратите суђење, усмерите снимак.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Имам једно питање за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, пошто очигледно режија не прати шта се дешава у судници, не усмерава снимак према Вама који постављате питања.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Госпођо Јонак, да ли би били љубазни или ако се сећате како је изгледао тај Крњајић што Вам је за Божић рекао да се селите, да ли је то био висок човек, крупан, ситан, црн, плав, какав?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Како је изгледао, онако средње, средњег раста и та жена где сам била и она ми је посведочила да је Крњајић дошао пред Божић и казао ми је морате сутра ићи.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Колико је он година имао отприлике тада?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја Вам не знам казати, млађи је пуно од мене, а колико он има година ја то не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесте ли Ви познавали тог човека и раније?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Јесам, како не бих познавала.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па онда морате знати колико је имао година отприлике.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па, како ја то могу знати.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам тај човек ја? Ја сам гопођо Жељко Крњајић, јесам ли ја тај човек који је Вама рекао да се селите?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па јеси, била је Мара Клипина са мном код Драгице Балић сам била и Мара каже да јеси ти. Код Драгице Балић сам била, тражили сте ме по целом селу, једва сте ме нашли, с куће на кућу, моје изгорило, с куће на кућу сам ходала ко пас.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесам ли ја тад био у каквој униформи?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Па јеси.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Каквој?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: То ти ја не могу казати, јер 20 година шта сам видела и то се не могу сјетити.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесам ли имао шта у рукама?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Наоружан, «шмајсер» си имао.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, хвала. Имао бих примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Жељко Крњајић је баш тих дана око 24.12. први пут дошао у Ловас. Дошао сам на штакама једва сам ходао, чак се нисам кретао по селу јер нисам могао. Ову жену знам из виђења и никад с њом контакт никакав нисам имао. Грешите госпођо, грешите, ако је неки Крњајић можда је то онда као што сте рекли данас у тој изјави Љубан, а то је мој отац.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ја не знам да си ти био на штакама, то ја не знам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, знају други госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Хвала.

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Ко зна, али ја не знам, ја сам тебе виђала без штака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро госпођо Јонак, имате ли још нешто да изјавите што Вас није нико питао?

Сведок РОЗАЛИЈА ЈОНАК: Немам, било би тога пуно свега више, трема и године носе своје и заборављам и ето.

### **Довршено сведочење.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем вам што сте се одазвали. Пошто је овај други сведок заказан, односно у 11 часова ће доћи. Једино да питамо судију да ли је приступио у суд.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Свједок није приступио, заправо нису ми јавили да јесте ми би већ имали информацију, евентуално да направимо паузу неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важи, онда ћемо до 11 да прекинемо суђење.

### **Суд доноси**

## **РЕШЕЊЕ**

**Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 10 часова и 25 минута и биће настављен у 11 часова.**

## **Суд доноси**

### **РЕШЕЊЕ**

**Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 11,01 часова.**

**Констатује се да ће у наставку доказног поступка браниоца, адв. Јасмину Живић мењати адв. Војислав Вукотић.**

### **НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА**

#### **ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА**

#### **СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ АНТУН ПАВОШЕВИЋ**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Павошевићу, да ли се чујемо?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Добар дан желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке, име оца?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Име мајке Славица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од мајке Славице. Шта сте по занимању?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па бавио сам се пољопривредом сад више због ампутације ноге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, је ли тако. Реците ми које године сте рођени?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: 31.05.1949.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Нови Сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса Ваша на којој живите сада?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Дом за старе и немоћне, Софије бб, Илок.

**Сведок-оштећени АНТУН ПАВОШЕВИЋ, од мајке Славице, рођен 31.05.1949. године у Новом Саду, пензионер, са боравиштем у Дому за старе и немоћне, Софије бб, Илок.**

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте са неким у сродству или у некој завади: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис. Је ли Вам неко род, јесте ли с неким од њих у завади?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ове прве што сте прочитали Ловашчане, нисам у завади с никим, а све их особно познам. Познавао сам прије напада на Ловас, отада се нисмо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у сродству са некима од њих? Не?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Нисам ни у роду с никим.

**Са оптуженима несродан, није у завади.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

**Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:**

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у десетом и једанаестом месецу 1991. године у Ловасу и ближи предмет оптужбе је страдање цивила у нападу на Ловас, затим у десетом и једанаестом месецу убиства цивила, телесна повређивања, противзаконита затварања и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу. Испричаћете суду шта је Вама у вези ових догађања познато, где сте се Ви у то време налазили, ко је од Ваших страдао у овим дешавањима, све што Вам је познато и одакле Вам та сазнања уколико нисте били у време ових дешавања у Ловасу. И само још да кажем да пред нама се налазе два Ваша исказа, један је пред Окружним судом у Ријеци у предмету Кир.82/93 од 17.02.1993. и други исказ пред Жупанијским судом у Вуковару у предмету К.25/00 на главном претресу од 25.09.2003. године. Изволите господине Павошевићу све оно чега се сећате у вези ових дешавања у Ловасу, а што би помогло суду да одлучи о предмету оптужбе. Изволите.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Овако, дана 10.10. у 07,30 изашао сам у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ли можете тај микрофон ближе Вама да бисмо сви чули овде, е тако.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Може, може, је ли сад добро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлично, добро је.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е овако, дана 10.10. у 07,30 изашао сам у двориште своје куће где је уједно био и ауто и онда се зачула експлозија од минске гранате и мало је са крова летило од црепа и по томе ауто, значи почео је напад са старога гробља у Ловасу, то тако се зове, и онда у том моменту први је убијен касније сам чуо Латас Милан, а моја ујна од убијеног ујака је добила од тих гелера по нози. Значи ми смо схватили да се нама не пише добро. Даље чекали смо као она жртвена јањад шта ће се с нама догодити. Моји су већ помало се спремали за подрум обитељске куће - ћерка, жена и мама, а ја и син смо били отишли до ујака, тамо смо разговарали о свему томе, онда негде око два сата поподне су ушли у нашу улицу, то је била прије Паје Павошевића, сада је Силвија Страхине Крањчевића, ушли су њих једно шест са шљемовима и петокракама

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

на шљемовима. Ушли су у нашу улицу и у сваку кућу су редом отварајући ногом врата «ди си газда, ди си домаћине» улазили унутра и кретали су се према нама. Кад смо ми видели да је то тако ја сам рекао дечкима, било је нас седам-осам, ми смо онда кренули пут Бадњаре, то вам је један рит, једна бара једно километар и по од моје куће преко кукуруза отишли смо тамо да се склонимо. Ту је било страховито пуцање по улици и било је вриске и свега. Ми смо тамо били и онда смо гледали предвече кад је црква наша католичка запаљена и онда смо ту ноћ остали у Бадњари тамо је била нека камара сламе, тамо смо тобож «мало дремали», мало спавали. Дочекали смо други дан, значи 11.10. када је негде око 14 сати дошао Владо Сомборац са својом супругом Анком по свога сина Славка који је био с нама у тој групи и ја сам рекао «Владо, то је твој син ти га води тамо» јер пошто се Владо он нам је био председник месне заједнице Ловас, он је нормално да је отишао с њима, а Владо је мени рекао овако, цитирам: «Поздравио те Љубан Деветак пуно и реко да дођете у месни уред тадашњи, сад је то опћина, да предате наоружање и неће никоме длака с главе фалити», на шта сам ја одговорио «Поздрави и ти њега пуно и кажи да тај филм док сам ја жив у Ловасу не игра», јер знао сам ако се вратим да неће нормално влас са главе фалити него ће фалити читава глава као што су и ови људи остали у Ловасу прошли, а ако нећете доћи он ће послати два камиона пешадије, два-три транспортера и морам рећи рекао је «убиће бога у вама». Ја на те речи нисам ништа рекао јер су ови моји дечки рекли ми смо мислили да ћемо се у тај Ловас вратити, међутим кад сам ја чуо поруку, направили су неки шатор од цирада, каже у шали «вечерас ћеш спавати каже као генерал, као неко војно лице», реко «дечки од тог спавања нема ништа, ми морамо пут Мохова пјешке па ћемо ићи у Илок где су и остали отишли», а каже «како ћемо ићи». Имам ја пријатеља и колега који ће нас одвести, тако је и било. Фалетар Ивица нас је са камионом марке «ТАМ» одвезао у Илок, а моји су остали код куће. Е сад сам мало прескочио, мој син то вече 11-ог је ишао и колега Сениша Павличих они су ишли и били су у кући и молили су кћерку, жену и мајку да поведу их да иду у Илок, они кажу, што ће бити у Илоку то ће бити и у Ловасу и нису хтели изаћи. Е пошто смо ми отишли до тог Мохова, Ђука Радочај се вратио у Ловас јер му као мајка остала, а ја кажем «немој се Ђука враћати,

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

нећеш добро проћи» и он је таман више Бадњаре ушао као ова жаба змији њима јер он је збиља послао камионе и транспортере у Бадњару где су они пуцали из свих могућих што су понели наоружања и чешљали ту Бадњару, а међутим ми смо отишли за Илок и онда 17.10. ми смо били захваљујући том пуковнику Граховцу пуштени из Илока. Е сад опет да се само вратим мало назад, прије дан смо били на састанку у илочким подрумима са тим пуковником и била је та Међународна мисија и он је обећао да ће нас пар моћи ићи, ево рећи ћемо конкретно, по моје да извучем овамо. Међутим како је то трајало тамо су звонили телефони, мобители, он је човек рекао једном речју «што се тиче одласка у Ловас ви не можете ићи». Ја кажем «друже пуковниче а због чега не можемо ићи», каже «тамо су паравојне формације, значи Ловас, Мохово, већ у Шаренграду и ја вама не гарантујем одлазак и долазак». Ми смо били пуштени захваљујући њему 17-ог, ми ето ти моји сусједи, комшије како хоћете, и чак смо добили трактор «Торпедо» у Илоку и приколицу само да се што више истера технике да не остане зна се коме. Ми смо изашли 17-ог, међутим 18.10. између 20 и 22 сата дошла је екипа, нормално предвођена са нашим и прво је бацит, оне су биле у подруму, бацито је «киндер јаје», онда су дошли доље њих једно пет-шест са «калашњиковима» и побили их. То након пар дана шогорица ми је јавила, ја сам већ био на отоку Крку у Малинској у хотелу «Тамарис» и морао сам се јавити доље на рецепцију да ме зове шогорица из Запрешића, а она је овако је рекла, прво није могла говорити, ја кажем шта је, видим нешто није добро, убијена је је ли, реко једна, она ћути, реко значи све три и силом је протегла кроз зубе «Све три» у шта је мени дошло до једнога шока и тражио сам од колега тамо и тог особља да ми дају столицу, није ми добро. Е онда су ме те колеге убеђивале јер шогор ми живи у Новом Саду он је.

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** Не шушкајте то, извињавам се, с том кесом побогу.

**Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ:** Он је могао доћи у то доба по Ловасу, он је то чуо и јавио из Новог Сада шогорици у Запрешић, е онда су они убеђивали мене «ма ко зна шта је, Родољуб се зове шогор, шта је он чуо» он мало и не чује, ово, оно, међутим нажалост ја сам схватио, инстинкт неки да је то факат тако и да су оне побијене. Онда моја је пуница шетала, ишла је, није шетала него ето пробијала се

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

тамо и нешто је дошло мојих нема, па да иде. У том моменту је код куће Фрање Кризманића наишла Марија Жадањ са неким паравојцем, паравојним војником да не кажем израз с киме, љубила се шором и каже, пошто је она била председница Црвенога крста, каже «Секо, надимак је Сека, ако би могла да одем у подрум да видим шта се то тамо дешава, јер нешто није у реду њих нема». Каже не можеш ти више баба ићи у ту кућу, то је кућа Црвенога крста а не Антуна, иначе Туне, Тунина и Јозефинина, супругина и ти немаш више шта тамо тражити. Онда, е сад не знам тај дан, Ивица Филић који је ето нажалост, лањске године умро, он је са трактором марке «Белорус» са приколицом морао сједити у трактору, гледат право, никуда се окретати а ови дечки Берислав Филић који је жив, он је морао и остали, он зна који су, те вреће, оно за смеће црне ић у подрум, нормално они су се већ осетили, бацили су их на приколицу уз остале и онда су овај, отишли на гробље где је ископана траншеа са багером вероватно војним и они су побацани онако као цепаница доле и те године је била киша и нормално да су ти удови тјела вирили из земље, онда су наши мјештани који су остали морали ић рукама загртати то, тобоже да се не види. Ево то је, ово сада. Е, ал само да, идемо даље, главни и одговорни уредник је био Алфа и Омега у Ловасу, Љубан Деветак. Уз ову екипу што сте Ви набројали све, сем ових дечки што нису из Ловаса, вероватно су били али ја нисам се срето нити са једним од њих. Он је био Алфа и Омега тамо а што је да, моја је супруга, то сам све чуо од ових који су остали и после су прошли код нас. Он је овај, супруга је била у вези трактора новог ИМТ 565 приколица киперица, да је отјерано у задругу па да се то врати, на шта је он одговорио да не долази у обзир и питао а ди ти је супруг и ди ти је син? Каже, да будем искрена ја не знам. Од тог трактора и од аута, ауто је отерао Милан Воркапић «Фиат 1300» жуте боје, написао са спрејом црним «ово је ЈНА» и овај возали се и «Велика Србија» возао се по селу с тим аутом. Е онда други дан овај, кад је било то је било 11-ог кад смо ми отишли, онда је супруга е сад не знам ко је још са њом, изгледа Катица ова Бачлић, морали су ић у Бадњару ту и викати из свег гласа поименце да овај дођу да кажу да се још имамо шансе вратити у Ловас, међутим, ми у том моменту нисмо били, ми смо већ били у Илоку и били смо кажем до 17.10-ог кад смо са конвојем од 16-

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

17.000 људи захваљујући том пуковнику Граховцу пуштени у бјели свет, ето, пустили су каже, рекли су «идите куд год хоћете».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ће странке у поступку да Вам постављају питања господине Павошевићу. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Ја сам Небојша Марковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Ви сте рекли да Вам се јавила шогорица да Вам саопшти ту вест? Како се она зове?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Она се зове Бернадица Гаћа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А одакле је Вас она звала?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Из Запрешиха, јер пошто је Родољуб Павошевић који ми је рођак а уједно и шогор, живи у Новом Саду, он је био у Ловасу па је све то чуо па је јавио њој а она је мени путем телефона негде у јутарњим сатима јавила у хотел «Тамарис» у Малинској где сам ја био као прогнаник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је Вама испричао ове детаље сад сам схватио да шогорица није знала те детаље него ако је чула од некога, ко је, од кога сте Ви после сазнали за та догађања?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Прво сам, видите, прво сам чуо од овога како се зове, Ивице Филића који је на жалост покојни и од овога Берислава и да су убијене 18.10-ог рекао сам и сат од 20-22 сата, у том случају, у том моменту тих дана покидало се нешто, вода је, отишла је цев у дворишту где ја имам пипу-славину, како хоћете. Ту је дошао Адам Палијан и Мато Сабљак који се воде као нестали, да поправе воду, али код њих је био један наоружан тај паравојник који је рекао у случају да било шта кренете лево-десно пар метери знате ди ћете завршити. Они су чули из тога подрума да још плачу а то је био плач од ћерке јер подрумска врата су била затворена, а она онака израњена није могла овај, никако отворити та врата а видите још. Један ми је дечко који жели нормално бити анониман у Њивицама рекао «Антуне, знаш шта се хвалио Миодраг Новаковић син од Милорада Новаковића и мајке Марице из Ловаса, који се налази ту у Борову а родитељи сигурно знају, да се фалио да је и он тешко ми је рећ «да је и он дошао на ред» учествовао у том силовању ћерке Маријане уз остале који су били тамо. Кад сам га ја срео у Ловасу, пошто сам ја радио 7 година у притворном саставу полиције, моментално сам био у Жупањи кад сам дошао кући, онда се већ могло у Ловас у оној униформи још и срео га, он је почео бјежат од мене, а сад не знам зашто, а вјероватно он зна зашто. И



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

кад сам га питао ајде наброји браћу која су била у подруму и која су то направила, он је рекао «Чика Туна, ја нисам био, ја јесам био, ал сам ја био код Вас испред капије на оној ћуприји, ја нисам ишао унутра, нисам силовао кћерку, нисам је убио». А ко је онда још био? Каже, био је неки Дуле, он је од Шапца који је убио властитог оца и служио затворску казну не знам колку у Сремској Митровици и он је за време тога зла био пуштен нормално уз обећање да ће се то све опростит да ради та злодјела у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ово, рекли сте да је убачено киндер-јаје прво у подрум, шта сте под тим мислили? Шта је киндер-јаје у ствари?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Киндер-јаје Вам је једна бомба која има ситне куглице у себи и приликом распрскавања то су као кликери, тако просто да назовемо зависи којег је калибра и дан-данас се господине виде ти, те рупе од тих кликера по подруму како је бачено. Значи, прво је бачено киндер-јаје, онда дошли су са калашњиковима, оне су биле скупљене, показан ми је и угао где и где су убијене и где се виде највише метака и тога још дан-данас у зиду. Ја то намјерно нећу да кречим, али не волим ићи у тај подрум јер то су емоције страховите и ужас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А хоћете ли ми рећи пре тог напада овај, шта се дешавало у Вашем селу док још Ви нисте отишли? Да ли је било неких војних да кажем постројби било српских, хрватских или било чега? Како је изгледала ситуација?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ево видите овако, прије самога напада на Ловас, значи 10.10-ог, ми смо се почели окупљати у том мјесном уреду, па разговарати, па ово, па оно, онда је ту била једна екипа од наше стране који су Фрањо овај Кризманић, па сад не могу се баш двојица-тројица који су ишли у Шид на разговор. Међутим, оно све што се дешавало у томе Ловасу, то је већ било организирано одлазак на обуку српске националности у Стару Пазову, али то није у селу нико знао, а ми што смо имали оних неких ловачких пушака и оно није било ништа. И оно мало што је било тамо у мјесној заједници у тој како се то звало прије, цивилна одбрана шта ли је било, е онда су они ишли у штаб у Шид на договоре и речено је да Ловас неће бити нападнут, да је Ловас једно најмирније село и најбоље, но, чекали су повољан, имали су они план, тренутак којег дана ће се то десити и ево кажем 10.10. то се десило овај, што се

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

десило. Они су распоређени били од Бечке, значи то је овамо од стране Опатовца па све то је организирано, они су сваки имали своју улицу коју су чешљали, а до то доба ми смо знали, јер нисмо, ми смо увек рачунали да ће то бити ЈНА, да то неће бити паравојне формације. И само смо рачунали на то и сам сам служио 69 ЈНА, то је био понос онда и дика, чувао сам друга Титу и све то, али то није у овом моменту важило иако сам као резервиста имао униформу са чиновима водника прве класе, то није важило јер они нису да кажем тако, хучки фермали то. Е до то доба кажем како је у том селу било и чекали смо ево као жртвена јањад кад ће доћ, овај кад ће нама судити. Ипак су дошли, није одржано оно обећање. Значи, ту су се већ створиле формације тенкова који су били на задружном репишту док смо ми, ја као возач трактора, радио сам у ПЗ-у Ловас, ја сам возио јабуке, онда је наишао један капетан са војском пјешке и пита бил му ми дали воде, није ништа тражио, ми смо то дали како не би, па то је наша ЈНА и све скупа. То се провлачило све до тога дана док ми нисмо овај прокужили и схватили да то није ЈНА него да су то овај паравојне формације које ми веома добро знамо ко су. И шта је био план остварења велике Србије? Да се тај хрватски живаље овај уништи и да их не буде више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Павошевићу ја сам Бранкица Мајкић бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића. Ја ћу неколико питања која овај нису у директној вези са трагедијом Ваше породице, значи, овај период о коме сте почели да говорите тужиоцу. У изјави 93 године сте рекли да је торањ католичке цркве срушен 5.10.91.године, тако што је авион ракетирао цркву. Јесте ли тако изјавили?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Нисам разумио питање. Хоћете поновити ово задње? Мало гласније.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да је торањ католичке цркве срушен 5.10.91.године, тако што је авион ракетирао цркву?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је, то ј било 10.10. ми смо са тог мјеста пошто није велика раздаљеност а равница је, нема никаквог брда, овај гледали како гори црква од овај, темеља до крова. Ми смо овај, од торња до темеља, ми смо у једном моменту и били гасили је, јер у два наврата је ракетирана црква, то је било поподне,

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

па пријеподне тога дана кад смо ми ишли гасит, међутим, то смо ми спасили али то није ништа. Е онда је поподне исти тај авион је налетио и ракетирао гдје је она, сва се претворила у буктињу и изгорела до темеља. То је било овај навече.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Само да појаснимо је ли то било 5.10 или 10.10.?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: 5.10. није било. То је било кад смо ми били на Бадњари и гледали у то како гори скроз до темеља, али она је у више наврата ракетирана.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли је пре 10.10-ог било било каквих гранатирања села?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Није, било је само овај, како би рекао пуцање из овога пјешачког наоружања.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми да ли сте видели с обзиром да сте били на Бадњари, да је осим католичке цркве још нешто погођено?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па могу Вам рећи да нисам видио. Видио сам цркву, касније сам чуо да је кућа запалита од ове Мартиновић Амалије и сестре Марице, па онда све те куће а то је жива истина, то можете овај, вероватно сте већ чули нисам Вам сад први ту које су куће попалите а уједно овај и код Јовановића Антуна и његове супруге исто запалито и ево сад на брзину се не могу ни сетити које су куће попаљене. Али то је било из ових ручних бацача, шта ја знам зоља, оса, то није било ракетирано авионима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. А 10-ог авионима? Можете ли нам рећи само како се зове ујна Ваша коју сте споменули код које сте отишли?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Опростите, ујна која?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ваша, коју сте споменули да сте 10.10. овај, да је била повређена од гелера.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ујна се зове Марија Видић.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: И она станује преко пута Милана Латаса који је од прве гранате одма погинуо. А ујак се зове Марко Видић који је исто одведен у ову задружну радиону и који је овај слан на минско поље, а ујак Божо Видић он је убијен исто у подруму властите куће по наводима да се тражило да да новце, девизе, злато

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

шта год има вјероватно он није хтео па је убијен. Ко га је убио, то не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Не знате ко га је убио, а знате кад је убијен Божо Видић?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е Божо Видић, чујете он има сина Видић Влатка он то боље зна, не могу ја причат на памет, кад не знам датум.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Нешто сте говорили мало да сте нешто о ловачким пушкама овај, се организовали у селу, да ли можете нешто више да ми кажете да ли сте држали конкретно страже и пунктове на улазу у село?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако, што је овај господин споменуо малочас, ми смо ти дана кад смо видели шта нас чека и то, ето под наводницима чували страже око села да видимо када војска, нормално, зна се ко, ајмо рећи ЈНА када улази у село. Ми смо били на пунктовима око села с тиме ако си имао неку пушку, ако си имао неки калашњиков а муниције сам имао можда ајмо рећ за сат-два а контра страна противници су имали за 2, 3, 5, 10 година и ми смо једном дошао је комшија Филић Марко који је умро природном смрћу и каже «комшо, ево каже код мог винограда недалеко каже, иду војници обучени у униформу ЈНА» и поразговарали су с њима и ништа није е онда смо чули, ето од њих сам чуо да је значи то почело. Е онда сам својим очима видео ди сам био на положају својим очима, јер се види Товарник је 7 километара цеста а зрачне линије ајмо рећ 5 километара, види се, равница је, где је авион надлетао и ракетирао одашиљач овај радио-телевизије где је тај одашиљач пао као покошен. То сам видео својим очима.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Такође сте споменули да Вам је познато да су овај, неки ишли у Стару Пазову на обуку а да ли Вам је познато да је био неки обучни центар «Ора» у близини Ловаса?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Који сте рекли «Ора»?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: «Ора» да. «Сора» или «Ора».

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите, тамо колко ја знам биле су формације ајмо рећ хрватске војске већ је то почело нормално, недеља је била, датум не знам, значи прије 10-ог онда смо ја и тај ујак тамо изишли у двориште где су авиони овај то је била недеља поподне око између 13 и 14 сати, где су авиони кружили над том «Ором» и ракетирали су те положаје. Ту је била формација хрватске

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

војске. И овај, и са себе су избацивали плочице, онда сам после пошто нисам ја у авијацији, да је то да одбија уколико ови са земље неким пројектилама гађа и то, и онда су запалили ту овај, ту «Ору» и то е онда су ови дечки нормално морали се разбежат по Сотину и коједи около коједи стиго.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А колико је «Ора» удаљена.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То је што ја знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, да, а колико је удаљена од Ловаса?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Овако, Ловас то ти је 11, значи то је неких око 9 између 9 и 10 километара.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ако идемо цестом знате.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, добро. Овај, само ми реците с обзиром да сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овде да појаснимо од када се хрватска војска не налази на тој «Ори»?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То је било само онога дана и никад више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми који је то месец био кад је ЈНА то гађала и?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Хоћете ли поновити питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је хрватска војска била на тој «Ори» 9 километара удаљена од Ловаса и да је ЈНА ракетирала те положаје и да су се ови разбежали после по Сотину. Од када се хрватска војска више ту не налази?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Исти тај дан, истог момента у року ајмо рећ, два сата јер сам ја био тамо са својим аутом да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците кад је то било, који је то месец био кад је ЈНА гађала?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То је било ајмо рећ 10.10-ог је Ловас нападнут, значи можда је био и ту девети месец али нисам датум, за датум нисам сигуран али могу Вам рећ да сам ја са својим аутом «Фиатом» био тамо да видим јел од наших којих дечки који су овај отишли, има, али нисам никога нашао, никог живог нисам нашао само сам нашао, видио нисам ишао близу ди цистерна од овога горива гори и то је све попаљено тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Авиона, није била овај пешадија, није била присутна, само су авиони ракетирали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Сад да се надовежем на овај Ваш одговор с обзиром да сте тражили неке дечке своје, можете ли да ми кажете ако се сећате овај, ко је из Ловаса био на «Ори»?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Где био на?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: На «Ори» ако сам Вас разумела Ви сте отишли колима да видите да ли има ту ваших?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако, ја сам мислио да су и од наших неки дечки који су ево, није то што кажу ни униформе имало праве ни ништа, били тамо. Ишо сам ево чисто из радозналости. Међутим, нити једног нисам срео, никог живога ни портира, све је то утекло отуда знате.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала Вам.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Услед тога бомбардирања то је било горело небо и земља.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Сад ћу Вас питати за 10.10. Овај, Ви сте се одвојили од породице и рекли сте да је било 7-8 мушкараца?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је који су заишли у улицу кад је, Крањчевића пре је била Паје Павошевића, то ми је овај у ствари род овај дједа, он је био исто војно лице био је мајор, то није битно, по њем је добила улицу па сад опет прекрстито то и тако, значи, негде кажем око 14 сати, онда смо видли улазак тих паравојних формација, једни су ишли с леве стране улице, други с друге и ту су овај отварали ватру. Ту је убијен и Драгош Пејић и његов зет не знам он је из Свињареваца, не могу Вам рећи име сада не могу се сетит на брзину. Онда је исто Стипо Пејић, сад јел је он у дворишту или касније убијен и онда су ишли редом, онда смо ми видли колко је сати и нема нам друге него се повлачили према тој Бадњари кроз мој воћњак и отишли смо онамо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То сам хтела да Вас питам.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Да извучемо живу главу.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где сте Ви тачно били? У којој кући?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У којој кући сте Ви били ако сам Вас добро разумела, 10.10.?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Прво сам био у мојој, то је овај било прије број 12, значи, Страхиње Крањчевића 12, а после сам отишао

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

иста улица једно 100 метара са леве стране, то ми је ујак овај Антун Видић који је умро природном смрћу, није убијен.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи, у кући Антуна Видића. Са ким сте били?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ту сам, видите, ту сам, опростите, ту сам био из разлога тога што из његове, пошто је његова кућа на левој страни, одма имамо после и ја фала богу нешто сам научио у ЈНА, одма имамо да одемо, овај да се повучемо како би реко, ту су одма кукурузи, па једни па други, па воћњак и тако да можеш природно се заштити нормално од ови и касније су они ишли кроз једну улицу и онда су срели, они су мислили да смо то је прије мене лева улица, Кардинала ваљда Алојза Степинца, сад се, ил је нова, и ту су срели пуковника авијације који је био у мировини и онда су питали а ди су ови што су малоприје били онамо горе? Каже, ја немам појма о чему, то је он мени после причао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Овај, док је био жив још. И он је носио бутелу вина преко код Пејић Шимуна, то ми је кум. И онда је овај узео тај штап његов што је имао и истукао га, каже ди си навалио, каже ја сам пуковник ЈНА овај зракопловства и то. Каже, како пуковник божији и истукао га са тим штапом и како вино куд носиш то вино? Па каже, код комшије да почастимо се мало. Онда су они ишли за нама, међутим, ми смо фала богу схватили па смо мало и потрчали и онда нису више даље ишли, једно су можда 500 метара за нама, фала богу од нас није нико ухваћен кажем захваљујући тим кукурузима пошто је то био 10-ти месец кукуруз се још није ни почео брат.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Извините, да се вратимо само, са ким сте се Ви повлачили? Ето, врло конкретно, ако можете да нам кажете овај, ко је био са Вама када се повлачите пут Бадњаре?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Био сам ја Антун Павошевић, био је мој син Тихомир Павошевић, био је исто колега Јакоб Балић, био је исто комшија Јосип Антоловић, био је комшија Бадањак Јосип и ја не знам да ли је Циглер мали Зденко био, тако нас пет-шест сад можда сам неког заборавио знате то је 19 година па.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само ми реците да ли сте том приликом имали са собом оружје или не?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Имали смо неки пушака ови ловачки и пар калашњикова нисмо сви имали овај то, али нисмо имали муниције, оно што је, је и никог нисмо ни покушали пуцати нити убили, то смо имали баш оно ако дође да те ухвати да сам себе убијеш, јер са њима ми нисмо могли парирати они су били чета, ЈНА је била колко знамо четврта сила у Европи, а сад шта смо ми били, нико и ништа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ако сам Вас разумела, 11.10. сте Владу Сомборца видели у Бадњари а касније сте чули да Вас је и супруга тражила 11.10-ог.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је, то је било, тако је.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли сте Ви 11.10-ог напустили Бадњару?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ми смо 11.10. отишли из Бадњаре јер смо знали да нам нема више спаса а Владо је понављам, дошао са трактором марке ИМТ 558 и његова супруга Анка Сомборац дошли су по сина и то опет да не понављам, да ме овај поздравио и да се вратимо да неће длака с главе фалити на што нормално то, нормалан човек не би ни на крај памети помислио да би се вратио, да би то што смо мало сиротиње имали метили на сто. Јер Ђука тај понављам, Радочај што се вратио ја сам га молио и кумио и он је ушао њима ко жаба змији, одма више сурдука више Бадњаре на њи, е онда је завршио у подруму, вадили су му здраве зубе, сипали шалицу од каве соли а нису воде дали пит и батинали све оне који су били тамо доље у томе подруму. У подруму, то је у мјесноме уреду. То и дан данас постоји, исто је овај, изрешетан од тога свега.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само ми реците колико је укупно људи било у Бадњари том приликом?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Где у?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У Бадњари. Вас мештана који су се повлачили?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите ми смо били једна група пошто је то ајмо рећ па једно километар и по Бадњара тај рит се потеже. Са леве и десне стране су багреници а овде је нормално бара је то, риж, шаш и то. Е тамо мало даље су били неки с којима ми, чујемо ди причају нарочито кад је дошла ноћ, нисмо имали ни батерију ни ништа, а нисмо знали овај ко је, ко се налази тамо. Е после смо чули да су они били мало даље, они су онамо били али сад понаособ не



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

могу Вам рећ, јер нисам био код њи и нисам видио, не могу рећ оно што нисам видио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Само још једно питање. Овај, говорили сте да Вам је познато да је Ваша супруга захтевала од Љубана Деветака да се врати трактор Ваш. Сад, да ли можете само да ми кажете ко Вам је то рекао?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако, то је рекао тај Филић, Ивица Филић који је у ствари женин је род, то је он мени рекао, јер је он њу срео на улици и овај тако су разговарали овај о томе и онда је нормално кад је Ивица дошао и Берислав Филић који су морали, срели смо се у Загребу, који су морали потписати посмртнице од њихове сестре као сведоци нормално, тамо смо се срели онда је он мени све испричао шта је он чуо од моје супруге Јозефине а ишла је и ћерка Маријана тамо и ћерка Маријана је требала да ради у тој станици милиције где је био тај Милан што је био командир милиције да буде тамо у послузи, они су бирали млађе жене, млађе девојке да буду тамо као спремачице под наводницима, да кувају каву и да неће им ништа бити. На што је ћерка нормално одбила, није хтела ић. Е онда пошто смо ми отишли то је Љубан чуо 17-ога из Илока, није се могао мене и сина дочепати е нормално да је послао екипу да се освети да убије све три на мучки начин у подруму, а кад се пита и чуо сам од људи да у моменту кад је било команда и наређење са његове стране да се то направи онда он образлаже с тиме да он тог дана није био у Ловасу него је ишао у Београд послом.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад извините, сад морам просто у вези са овим што сте сад рекли. Од кога сте чули да се и кад сте чули да Љубан образлаже да 17-ог није био у селу?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Исто од тога, али ево, жао ми је што није жив, од тога Ивице Филића који је покојни. Он је ћутао кад је био тамо, а кад је изашао нормално да ми је рекао све пошто смо и колеге и родбина и оно преко жене дође јој ујак.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А од кога сте чули само ми реците да је то нека Љубанова освета пошто се није могао докопати Вас и сина?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Понављам, он је био алфа и омега и за све се њега морало питати и он је све наредбе он је давао, други није нико уз сарадњу нормално са својим јатацима који су остали Ловашчани који су с нама, са мном ишли, ево и тај Љубан Деветак

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

је 1948. ишао са мојом супругом у школу, али то је вредило све, они су добро живили. 7% је било Срба у Ловасу прије рата и они су добро живили, међутим кад се то десило 10.10. више нисмо се познали и оно каже нисмо ми више нико и ништа, нисмо ни колеге, пријатеље и збогом.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли Ви имали неки сукоб са Љубаном Деветаком пре 10.10.? Да ли сте били у неком сукобу или завади са Љубаном Деветаком пре 10.10.?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Не, нисам био никада и ретко смо се сретали зато што је он био, то Ви сигурно знате и у Осијеку тамо је разстрајбо неку фирму намештаја, шта ја знам, у то ја нећу, то није тема ове расправе и тако али нисам, увек смо били добри, јављали се једно другом и његов брат Драган који је живио у Вуковару који живи он је чак био код мене пошто сам ја имао хектар јабука прије рата он је долазио код мене да купи јабука, испричали се, Продановић Ђуро је долазио исто да купи јабуке, били смо бог зна какви, никаквих проблема с никакве националне стране нисмо имали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Управо Вас зато питам, ко Вам је рекао да се Љубан Деветак Вама свети и због чега?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Сада да прети?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Свети, да је то била освета Љубана Деветака према Вашој породици, само Вас то питам?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па то је то што је он био главни и одговорни тамо и што је знао, а ова спомињао сам Даница Воркапић она је «ослободиоце» дочекала 10.10. у дворишту где је била вечера, а она је исто сарађивала у подруму то сигурно знате, у подруму своје куће имала је радио станицу, оно сад ја сам мало заборавио нисам био везист у ЈНА, радио станицу «РУП 2», «4» шта ја знам, која је све што се догађа јављала у Шид и Љубану и она је била ето веза њима да види ко је куда ишао, ко је с ким причао, ди је ко ишао и је ли носио пушку тог момента да је ишао у мјесни уред или није носио и то се све знало, а знало се и ти свега тога шта треба направити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате да ли је та Даница Воркапић имала синове?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Она је имала два сина, Небојшу и не знам оног другог. Тога Небојшу и тога Миодрага Новаковића сам

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

срео на мотору «Томосу» испред то сам рекао, испред трговине робне куће у Ловасу самопслуге уствари где сам их приметио и видим реко са овим ја имам разговор. Међутим тај син Небојша ваљда је, има два, не знам оном другом, кад су видели мене сели су на тај мотор, мотор је већ био упаљен, није ни гашен и тај је Миодраг утекао у супротну улицу па сам ја ишао колима за њим, нисам га стигао па је он отишао код деда Ивана Краљевића унутра, е онда сам ја дошао пред кућу и казао овоме, ако се Небојша зове, углавном син од Данице Воркапић да тај господин изађе напоље да ја не морам ићи унутра и он је изашао, ја сам пошто сам био кажем у униформи дао му оловку и папир из џепа и рекао ајде злато моје напиши ко је све био, пошто је овај мени у Њивицама рекао да се он похвалио шта је радио са ћерком, а онда је он рекао «Ја сам чика Туна био само на капији на писти, ја нисам уопће био унутра», што лаже, нормално, да није био, е кажем ова Даница има два сина.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само рече ли Вама тај Миодраг Новаковић ко је њих тамо послао у кућу Вашу, Ваше породице?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Чујте, увек је неко морао бити од домаћих, као кад бих ја сад дошао у Београд па ишао пример код некога кући ако ме неко не одведе па покаже прстом који је, јер они су сарађивали с њима, а његов, морам и то рећи, његов је брат био у Хрватској војсци, а он је био у оној другој војсци и то кад сам чуо и кад сам га питао каже «Јесам, ја сам био то вече тамо али ја нисам уопће залазио у двориште нити силовао Маријану, нити било шта знам о томе», а он се хвалио овоме који ме молио и кумио да ће ми казати да остане анониман и заштићен шта се он њему хвалио, нормално да и овога болило зато што сам ја с том особом добар и то ми је рекао кад сам био у прогонству баш у Њивицама, а иначе сам био у Малинској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одужили сте мало, а нисте ми одговорили на питање, питасте ли Ви Миодрага Новаковића ко је њих послао тамо, ко је њима наредио да иду у Вашу кућу?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е то ја од њега нисам могао ћути ко је њих послао, њих пет-шест да то направе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Али зна се ко је био шериф у Ловасу. Ваљда је то познато већ након 19 година.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, само ћу с обзиром да сте споменули милицију, да ли знате где је била милиција у том периоду?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Молим вас хоћете поновити.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Где је била милиција у том периоду о коме говоримо у десетом месецу? Станица милиције?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Станица милиције је била у центру преко пута управне зграде ПЗ Ловас, то је власништво од Боре Кесера који се налази заједно са супругом и у то доба се налазио у Аустрију граду Салзбургу, е они су ту, ту је била управо преко је била станица милиције.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И када сте сазнали да је ту станица милиције?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Све сам чуо, они који су остали ту који су се вратили ту је био Милан Радојчић исто алфа и омега командир милиције хајмо рећи, командир милиције.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Само ми то реците, с обзиром да нисте били ту, ко Вам је то рекао?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е ко ми је рекао боже? Али то је тако било, добро, Ви тражите ко ми је рекао. Не могу, али то мислим кратко и јасно, то је брујило онамо где смо ми били то је брујило од уха до уха, то се све чуло, па вјерујте да се зна сваки дан шта се направило и ко је убијен и шта се десило, све се то од оних који су остали тамо, е сад кад би човек набрајо који су присилно морали, који су отишли намерно, они који су се вратили нису добро завршили, Славко Штрангаревић исто сам га опомињао немој ићи тамо, он ће ићи, он ће ићи, нормално да су га убили и минско поље то вам је вероватно познато и да се коси тамо трава и које шта. Ту је био и овај Кресојевић водио и с аутоматима иза и ту знамо причу у банку, шта су, иза су ишли, а њих натерали да косе траву жита, то је стара прича, то већ и врапци на грани знају.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Хвала вам пуно, немам више питања, извините ако сам била мало дужа са питањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца других нико нема питања. Од оптужених? Изволите.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан, оптужени Љубан Деветак.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Да? Добар дан.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Антуне рекао си данас између осталог да си возио јабуке те 1991. године тамо на економију у задрузи, је ли тако?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си те јабуке возио из Матићевог винограда?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад си излазио на цесту јеси ли пролазио крај овог боровског погона?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Занима ме да ли је испред боровског погона јер улаз је био са те стране, јел тако који гледа у село и пешачки за камионе, да ли је била калдрмисан тај део пута до ове асвалтне цесте? Да ли се сећаш?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Понови питање, нисам разумио да ли је била ко?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Испред погона Борова.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Да?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је пут, јел тамо даље је према Матићевом винограду био је пртени пут јел тако?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дал је тај део испред погона био калдрмисан? Насут туцаником или крупним камењем и тако даље?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Није био.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није био? Добро. Хвала. Немам за сведока више питања. Имам само овај, примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прво, Адам Палијан не води се нестао, него је човек умро 95. године природном смрћу. Родољуб Павошевић од сведока овај шогор или пашанац је долазио у Ловас у децембру месецу 91.године, добро се познајемо, прва четири разреда основне школе смо завршили заједно и мени се јавио и разговарао је са мном кад је био у Ловасу и данас живи у Новом Саду. Ово што спомиње да сам слао Владу Сомборца и супругу Анку да сина Славка зову из Бадњаре и остале, то је нетачно просто из простог разлога што сам Владу Сомборца, супругу Анку, сина Славка и кћерку Маријану затекао 10-ог овај, навече у мојој кући односно заједничкој кући са мојим тастом Радојчић Душаном и ту су остали

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

мало дуже времена код мене. Мени је стварно жао због страдања овај, породице Антуна, међутим, нетачна је изјава ова да је његова супруга ишла са мном у школу, она је ишла после мене годину-две дана, и нетачно је да је икада сам ја 91.године, разговарао с њом и да сам се видео. Ова «Ора» цестом максимално је 4 километра од Ловаса, а никако 8-9 како је сведок рекао. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете господине Павошевићу на ове примедбе?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па видите, нормално је да ће господин Деветак рећи да то све није тачно, али ја који сам то пазарио на својој кожи и кад сам чуо понављам од те Бернадице Филић да буде јасније господину Деветаку, кад сам то чуо, мени су се ноге одсекле што каже и добио сам дијабетис на коју тему фала богу и нога ампутирана и то све, па онда не можемо причат нешто да то није тачно а ја вјероватно би сад испало да сам ја њих побио и отишао у Осијек, овај боже Илок и да је то било што сам испричао. Ја тачно причам у банку и заклео сам се и никад у животу лагао нисам, никад, јер ја сам крштански одгојит и то ми моја вјера и матер моја није никад учила ни лагат, ни краст ни неке друге ствари.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Антуне, мени је јако жао да поновим, због страдања твоје породице. Међутим, ја не могу да кажем да је твоја супруга ишла са мном у школу кад није тачно, исто тако не могу да кажем да овај твој пашанац или шогор, рођко или Родољуб Павошевић није ишао са мном у школу кад јесте. Не могу да кажем да је Родољуб био у десетом месецу у Ловасу кад није било шансе да уђе у Ловас у десетом месецу, био је у дванаестом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо, не морате да понављате те примедбе смо Ваше чули и човек је после рекао.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па то тебе треба да пита зашто није могао доћи, ти боље знаш од мене.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Јел могу ја поставит једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не можете оптуженом, јесте ли хтели нешто да кажете још?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па добро, ево, могу само рећ. Није то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То је потпитање. Зашто тај мој шогор који отац је био мајор ЈНА нема везе, али зашто он није могао доћ у

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Ловас кад је Ловас боже мој, ослобођен? Па свако се радује ако се може вратити али он тај мој шогор има кућу у истој улици мало ниже и зашто се није могао вратити? А господин Деветак тврди да он није био а ако сам ја то чуо од њега да је био, онда је факат био. Ја не лажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још неко од оптужених питања? Нема нико? Изволите господине Димитријевићу.

Опт МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Антуне, оптужени Миодраг Димитријевић. Кад сте говорили да се имам утисак да сте рекли да је Дука Радочај се вратио у Бадњару и да је затекао тамо нека, неке транспортере и тако даље и то и да су га после ухватили и не знам ни ја, да су га убили. Да ли можете да се ближе одредите о датуму када се тај човек и да ли је то био Дука Радојчај вратио у Бадњару и видео те транспортере који чешљају Бадњару.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако господине, то је било 11.10. понављам негде око 15 сати поподне, после доласка, што господин Љубан тврди да није истина, истина је, не сто посто него хиљаду насто, рекао сам и марку трактора и жену, жена му је јако плакала, мислила да Славко неће ић, Славко је отишао. Ми смо пошто је поздрав изручен и то ја сам сконто шта сад треба чинит? Шта је најпааметније? Имам и ја искуства ако неко други има у тим војним пословима. И онда смо се повукли до Мохова, ди је с нама дошао и Ђука Радочај хиљаду насто и кунем се поново, ја сам стајао крај камиона марке «ТАМ» плаве боје, власништво Ивице Палетара који је драге воље када сам отишао код њег кући, син ме питао а како ти мислиш ић од Мохова до Илока? Ипак има километара. Ја кажем, имам ја пријатеља пуно Мохово и православне вјере и католичке и наћемо некога. И ја сам нашао, сви су, мој син и тај Сениша Павличић, они су се колебали, ја сам на њих очима, са извињењем, реко «марш у камион». Они као би се вратили, они ће овамо, они ће онамо, они ће, не можете ви ништа кад немате ни с чиме, ни муниције ни ништа и оканите се ћорава посла. Ђука је, ја сам био крај Ђуке и Ђука је мени рекао каже мени је надимак «Чича», то сви знају. Овај, каже «Чиле, ја не би ишао у камион». Ја кажем Ђука а зашто? «Ја морам ић у Ловас, моја мама остала у Ловасу». Ја кажем, Ђука немој, сетио сам се оно што ми је Владо рекао да ће послат толко транспортера, да ће послат пешадију, да ће упаст овај, да неће бит добро. Ђука је тога момента, ја њему

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

нисам могао командовати, јер ми смо оно били и колеге и све скупа, е кад је он, видите кад сам се ја вратио у Ловас он је још живио па је касније овај, умро. Онда је он мени особно испричао како је прошло, каже боље да сам тебе послушао, да се нисам вратио и баш је рекао а ја то нисам како Ви то питате видио, због тога што сам ја овај, остао у Мохову а од Мохова до тим љетним путем, до овога Ловаса има ајмо рећ једно 3-4 километра и како је он дошао ту до Ковачевог воћњака, ту су, то је он мени испричао, да су га одвели у тај подрум онда комбинирке и зна се. И заједно са мамом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То смо све чули.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То нисам видио, али кажу да је било циркуса и њему сузе на очи, нисам га хтео питат. Имам и ја такву причу њему.

Опт МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала господине пуно. Хвала Вам господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још питања од оптужених? Нема нико. Пуномоћници изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Славица Јовановић пуномоћник оштећених. Да ли сте сазнали некад овај, ко је наредио Вашој жени да дође до Бадњаре и да Вас позива ту?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па зна се, они који су били у мјесном уреду, који су били понављам опет ко папагај који су били Алфа и Омега, они су сви, све њихове наредбе морали испуњавати.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А знате ли ко су то били тад у том моменту?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е не могу ја знат, зато што ја нисам тај моменат био тамо. Али сам чуо од других да су морали ићи у Бадњару и викати наша имена поименце да се ми одазовемо и поново молба да дођемо у месни уред и богу хвала да нисмо, али су зато моји пазарили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте чули да ли су они тад били са неком оружаном пратњом или како? Или су саме дошле или?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Хоћете ли поновити питање?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су оне биле тад саме или је била нека оружана пратња са њима? Да ли су их водили ови војници или како?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ни то не знам, само кажу да су њих две Маријана кћерка и да су овај, жена да су ишле оданде, да су разговарале ми то зовемо улицу Владимира Назора Шљивовац, да су у Шљивовцу, нормално пошто су и родбина разговарали о томе и то



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

је мени Ивица у Загребу рекао кад смо морали, они као сведоци потписат мени овај посмртнице јер су Берислав и Ивица и вадили моје у врећама и бацали на ту приколицу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро. Да ли је Ваша ташта ипак овај, причали сте ту ситуацију да је она хтела да оде до куће овај, да ли је она ипак отишла до Ваше куће?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па ја мислим да, е јесте овако, видите, и сад се и то сјећам ипак време али то, то се не брише. Овај, она је наишо је кад је то све се мало слегла прашина кад се Ловас ослободио, зна се ко је био главни за то, е онда је дошла ЈНА да види шта се то десило, онда је један капетан чини ми се из Новосадског корпуса који сви хвале у селу да су били фини људи и поштени, онда је он рекао, она је њему рекла «господине, она не зна чинове, овај замолила би ли могла отић у кућу код мене да види нешто сумњиво то, не мирише нешто на добро» а он је одговорио њој «мајко у свако доба, ево ја с Вама идем, идемо видит». И чим се тај подрум, јел подрум се склапа овако, значи на под, чим се отворило врата, већ се оно осјетило и онда је она само је бацила око, нормално ту је ћерка, ту је унука, ту је прија мртве, једна преко друге лежу, само је погледала стала пред њи и вратила се и онда је овај капетан помогао чак има једно 12-13 степеница, помогао јој да изиђе из тог подрума и то Вам је то.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А помињали сте и ову ситуацију када су двојица мештана овај долазила у двориште Ваше куће и поправљала овај славину неку, а да се у том тренутку чули јецаји или плач или запомагање ове Ваше ћерке. Ког дана је то било јел знате?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тачно не знам, јер услед свега тога хаоса нормално да је дошло и до, одма чим је почело ракетирање Товарника одма је код нас нормално пошло оданде од оног краја добивамо струју, нестало струје и овај, једноставно и воде и све, и услед тога је дошло до, е којег је дана то, не могу Вам рећ кад не знам. Нисам био присутан ал знам ко је био. Био је Адам и Мато Сабљак који се води на жалост, овај, можда и његова супруга већ 100 дана ту, који се води као нестао а можда би Крњајић овај знао о томе више.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Крњајић кажете?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Молим?

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Кажете да би Крњајић о томе требао да зна више?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па зато што је он јел ја и колега ми је Мато Сабљак био, један од бољих и тај Ивица Филић и шта ја знам да не набрајам оне који нису уплетени у то сада, кад смо долазили у то је кафић, локал, гостиона код наши, код Реш Штефике у гостиону кад се тако нађемо колеге мало да попричамо, онда Мато и тај Крњајић Ви знате име, не могу се на брзину сјетит, они су увијек овако мрчили један на другога зато што је овај Хрват а овај је Србин и увијек су некако терали и овај је увек претио каже дође време, у задње време је реко дође време кад ћемо ми каже коначно направит рачун ја и ти. Е сад даље не знам. То што сам чуо. То је било у гостиони код Штефике Реса, Стјепана Реса, Штефике надимак али не могу Вам рећ датум кад је то било прије, али близу почетка рата.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли Вам је Ивица Филић причао, рекао заправо колико дана након тог 18-ог кад су убијене Ваша жена, ћерка и мајка, овај, дошао у подрум и нашао њихова тела? Након колико дана су они дошли и сакупили тела?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е то би, пуница би знала, ја не могу знат, не могу знати али знам ко је био возач то сам рекао већ трактора марке «Белорус» Ивица Филић, Берисав је био у подруму а дан и датум после тога, али иљаду насто су убијени 18.10. између 20 и 22 сата. Ови наши домаћи пријашњи становници, комшије, они су водили овај њи и показивали ди која је ту кућа, нормално, каже ево то је ту, идемо дечки унутра, идемо направит посао и шта је то, то је лук и вода.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. То сам хтела да Вас питам, овај, ко им је показао то место где се налазе њихова тела? Значи, ко је знао да су они ту леже мртве и да треба да дођу по њих?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: У подруму мислите?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да. У подруму да.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Па видите овако, овај, оно што сам рекао овај, моја пуница Башалић Аница, она је остала у селу док је нису истерали нормално ко је хрватске националности пропусница и ајмо дим. Е она је питала прво ту Секу надимак Марију Жадањ, која је ишла са неким брадатим, даље нећу вређат никога, и овај, она је срела код куће Фрање Кризманића и питала, замолила Секу да иде у

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

подрум, јер се нешто чудно десило, њи нема никако да се јављају ни да дођу, ни било шта, ова је рекла, то је кућа црвеног крста, немаш шта, каква божја Тунина, Јозефинина, Антунова то је кућа црвеног крста, јер и оне, сад морам и то рећ, оне јабуке што сам ја обрао то је поделито у школи Ловас, то је црвени крст донео из Шида да помогне становништву које је било тамо јел те. А то су моје јабуке биле. Е онда је замолила овога, а ова није дозволила Марија Жадањ с тиме наоружаним војником униформисаним е онда је она замолила тога капетана из корпуса то сам чуо од ње из Новосадскога, замолила и он јој је рекао мајко нема проблема, она је сишла доле и онда је видла овај, шта се десило, где оне леже.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: И само још ово, рекли сте да је неко вашој кћерки тог убиства наређивао да иде и ради нешто у станици полиције, да је требала она да иде и да ради у станици полиције, а да је она то одбила. Да ли сте сазнали икада, ко је то од ње тражио и евентуално нешто више о томе?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Хоћете поновити ово задње?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Ко је од Ваше кћерке Маријане тражио да иде и ради нешто у станици полиције?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То Вам не могу рећи именом и презименом, зато што не знам, али богу хвала, било је тамо доста Ловашчанки које су ишле тамо и после је било приче како су оне биле «спремачице».

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих Вас питала у вези са Бадњаром, да ли када Ви одлазите за Мохово, да ли са Вама одлази и Ђука Радочај? Да ли сте разумели?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Хоћете поновити, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Када одлазите са Бадњаре за Мохово, је ли тако?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Да, у центру Мохова пред трговином јер ту је плави камион стајао, Ивица је њега Фалетар дотерао и нас колико нас је било, пребацио до Илока.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је са Вама ту био Ђука?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Који је то дан?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То је било 11.-ог, негде око 13 сати поподне, кажем Вам у центру Мохова и он није хтео ићи унутра,

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

него је самовољно се, а ја кажем, «јеси ти чуо шта је Љубан рекао?», каже «ваљда неће, ваљда ћу некако проћи».

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се он тог дана враћа у Бадњару или одлази у село?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Он је ишао правим путем, то је пртени пут, овај пољски пут, то није никаква цеста, знате, враћао се путем правим.

НАТАША КАНДИЋ: И вратио се у село, да ли је тако?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је.

НАТАША КАНДИЋ: На Бадњари да ли је неко остао на Бадњари?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Од нас што смо дошли, није нико остао, ми смо сви отишли онамо.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли имате сазнање, да ли је неко други дошао на Бадњару?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Кажем Вам да је било више група, али не могу Вам рећи, зато што ми нисмо уопште контактирали, онда нисмо имали ни мобитела и ништа са њима, нисмо чак ни знали ко је тамо, али чули смо оно, највише се то причало када је дошао мрак и када смо гледали како црква гори, шта ћемо ми, куда ћемо, оно у неизвесности, знате, а било је тамо група које су се повлачили, тако да кажемо, а ови цивили што су благовремено, рецимо мој комшија Филић он је отишао док смо ми брали јабуке, јер сам чуо да та наша ЈНА неће нама у Ловасу неће ништа. То је била, нормално, тактичка варка, јер они су већ онда, каже, «хајдете ви», тако да се изразим, «луди да берете јабуке, а хоћете јести те јабуке, то се нисте запитали» и они иду, шта ја знам, са пинкловима, иду у Илок и пуно њих је већ пре пар дана отишло, смештено у фамилије у Илоку и ево их и дан-данас који су живи и знају код кога су били у Илоку.

НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питам, тада када су жене биле послате да иду на Бадњару и да вас именом дозивају, да ли имате сазнање, да ли је некога било на Бадњари?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: У том моменту нико није био на Бадњари, јер сви су се повукли према Илоку, никога, како бих рекао, ништа се није чуло, никакви жамори, ништа, јер ипак то смо јендо другом близу, али углавном после је све замукло, после те поруке од Љубана, а што он да каже да није, то није истина и ја нисам измислио причу, јер Влада је мој колега Сомборац и он одмах

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

се првих дана приклонио њима, он је био председник Месне заједница Ловаса, одмах, а могао сам и ја сићи доле, имао сам униформу ЈНА са чином, међутим, оценио сам да не бих ја припао тамо. Толико од мене.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, како сте Ви знали да, да ли Вам је неко рекао да на Бадњари више никога нема?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То Вам не могу рећи, јер ја сам водио само овај рачуна о својој групи.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само онда да појаснимо, да ли знате сигурно да на Бадњари после тога није никога било у време када су жене биле послате и дозивале их?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Није сигурно било никога, јер да је било икога тамо, тај би се јавио, ако би се моја жена представила, познам је по гласу, нормално да би се јавио и питао, шта хоћеш ти и зашто си дошла и то.

НАТАША КАНДИЋ: Да Вас питам, да ли су у селу сеоска власт, ова команда у селу, да ли су они ЈНА која је била у селу, да ли су они могли тачно знати, да ли има или нема некога на Бадњари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није рекао да је команда нека ЈНА била у селу.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекао је да је била ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да видимо чија је то била команда.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Били су ови, ови што су били у Ловасу, није их ЈНА послала, паравојне формације су биле у Ловасу, а онда је ЈНА дошла када је прошао воз. Чак су помагали људима који су имали свиње, који су остали, стока та, помогли и који је остао, помогли клати и шурити, јер пошто су ти људи из Војводине, дабоме да знају те наше традиције, свињокоље и то, толико су били љубазни и добри. Али када су они дошли, а док они нису дошли, до тада је био хаос и уствари ови су направили посао и казали, добро је, Ловас је ослобођен, хајмо сада.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да Вас питам само, да ли Ви имате сазнање, те паравојне формације, неко ко је имао власт у селу, да је слао овај после вашег напуштања, после вашег одласка за Мохово и Илок, да је слао на Бадњару, да је било неког претраживања Бадњаре, да ли Ви нешто знате о томе?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Једино што знам, када су моја жена и она Катица када су ишле, то знам да су ишле тражити по, прошле су Бадњару и викали поименце, јер је био и Мартин њен муж исто са

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

нама, викале су да се јавимо и нормално, поруку могу напамет, да дођемо, да нам неће ништа бити.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, када су оне ишле?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Ово друго не знам, ево само те две особе, друго не знам о тој Бадњари.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате када су оне биле послате да дозивају?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Када су оне биле то, после Вашег одласка или?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: После одласка, да, то је можда било и 12.-ог ујутру, хајмо рећи, нећу нагађати, али ми смо 11.-ог отишли, кажем, око 15 сати отишли смо из те Бадњаре куда нас ноге носе, нисмо се смели за живу главу вратити у село.

НАТАША КАНДИЋ: Само још једно питање, шта је било са Вашом имовином? Ви сте имали трактор, па сте имали још шта сте имали све у кући, шта је било са тим?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако, ја сам имао трактор, приколицу и све прикључна оруђа и имао сам, овај и ауто, рекао сам већ, «Фиат 1300» ондашњи, трактор ИМТ и имао сам сва та оруђа. Е онда је дошао, питање добро сте поставили, онда је дошао Обрад Тепавац, јер му је било наређено, да се сва та радила, трактори, да се дотера у ПЗ «Ловас» у сабирни центар, јер то ће њима требати, сада иде јесен, па за обраду. Онда је дошао тај Обрад Тепавац и упалио нови трактор, закачио је приколицу и отерао је у ПЗ «Ловас». Е то, док се није попео на трактор, онда је отишао горе у регал и узео је марака колико је било, то је син чувао овако што је добио за рођендане и тако, ово, оно, није битно, онда је он био момак већ, он је то чувао у његовој соби и пре сам му некако рекао, «немој те марке држати ту, може ти неко однети», каже, «боже мој, ко ће однети». Онда је јакну кожно нову обукао и онда је отерао тај трактор и тај трактор је на крају завршио, зимско доба је било, била је вода у њему, па је пукао блок, што ми је рекао Милан Миљковић који је и дан-данас у Ловасу, додуше у Вуковару је сада и са којим сам јако добар, он је аутомеханичар у задрузи, он каже мени, «Антуне, на твом трактору је блок пукао», ја кажем, «а ко га је отерао», каже, «отерао га је Милан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обрад Тепавац, рекли сте.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Не Тепавац, него овај други, звани «Трнда».

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

НАТАША КАНДИЋ: Воркапић?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Воркапић, тако је, точно, он је тај трактор отерао, а нема ни аута. Видите овако, све што је било у кући, чак од фотографија, слика, од овога, хајмо рећи, игле, све је живо однешено и ова имовина, све, све, да не говорим о постељини, о ручним радовима, углавном све је. Касније је неки дошао, имам ја и папире код куће, пошто сам радио у полицији, дошао је из ове Западне Славоније, имам име и презиме како се зове, тај човек је био код мене, имао је камион и он је на крају су чак и чардак, то знате шта је, то је за кукуруз, и то су раставили и однели и кров. Е онда је дошао потпис тога споразума, па се и наша полиција смуцала по селу, тако да нису могли и то однети. Али иначе, ово троје је убијено и сва имовина је однешена. Остали су зидови и смећа је било три, четири камиона «Застава», то је син радио у фирми па смо возили и травурину је била преко рамена мени. Е онда је била она одбрана, то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, само још да Вас питам, пошто сте поменули да се ЈНА понашала људски, да ли сте чули за неко име од тих припадника ЈНА? Мало пре сте помињали неког из Ноог Сада. Да ли знате неко име?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Само сам чуо, видите да су били тај корпус из Новог Сада, сада који део, у Ловасу и да је онда оно било, па шта радите побогу са тим људима, а поименце, не знам нити једнога, зато што тих дана, нормално нисам био у Ловасу.

НАТАША КАНДИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само пар питања, господине Павошевићу. Ви сте овде у Вашем исказу који сте први пут давали, значи 1993. године, 18.02., када сте били у избеглиштву на отоку Крку, рекли: «Окривљени Деветак Љубан након окупације села, прогласио се командантом села, те предводио оружану формацију «Душан Силни». Од кога сте Ви ово сазнали, ово што сте изјавили?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То се све чуло, ја не бих Вам могао рећи сада особу која је то рекла, али то је, како бих Вам рекао, знам да Ви тражите сада точно особу, име и презиме, али то су сви причали, нормално, «Душан Силни», пошто је касније Ловас, ено срели смо таблу када сам сам дошао, Душановац, није више Ловас, а та табла, друго, што се тиче Аркановци, Шешељевци и «Душан Силни» био је сада, да ли је он био или је неко био други, овај

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

заповедник или како би се рекло, те паравојске, али све се питало овај Деветака Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете поименце да кажете, јесте ли то сазнали од Ваших мештана који су у то време били у селу када се то дешавало?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е тако, видите, они који су, јер неки су отишли одмах као ја, 10.10., неки су касније истерани, каже, купи што можеш, покупи у врећицу и дим, да те не видим, док ниси завршио како не треба и ти људи, ево имам у дому, Фрањо Рендулић који ј исто био привођен доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само кратко одговарајте молим Вас на питања.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Добро, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, овде сте рекли данас да је Милан Радојчић био командир полиције.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте саслушавани 25.09.2003. године, Ви сте рекли: «Оптужени Милан Девчић је био командир милиције». Па ми Ви сада појасните, ко је то био командир милиције, једном сте рекли, 2003. године пред судом у Вуковару да је био командир милиције Милан Девчић, а данас кажете да је био Милан Радојчић. Да ли Ви знате ко је био командир полиције у време док нисте били у селу и шта је од овога тачно?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите овако, морам питати, не могу другачије, јуче сам причао са једном госпођом која има мајку у дому у Илоку, причао сам и она мени описује, висок, згодан и тако, Милан се зове Радојчић, он је у бившој милицији био у Дреновцима радио. Међутим, он је постао командир, именован командир милиције када је био у Ловасу и сви ови који су били, мислим наши мештани, који су били под патронатом његовим, то су ми причали, каже, «он је командир милиције у Ловасу сада у кући Боре Кесера».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, Милан Девчић или Милан Радојчић, то су нама два овде оптужена, није исто лице. Да ли Ви знате Милана Девчића од оца Боже и да ли знате Милана Радојчића, од оца Илије, да ли знате те људе?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Све, од оца Боже Девчића и мајке Љубице, тај је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај је био командир милиције?



Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Коначан одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да појаснимо, да не остане нејасно. И реците ми, да ли сте сазнали у овом периоду од тих људи, мештана који излазе, са којима се Ви сусрећете тамо у Илоку или где сте већ били, ко је то командовао нападом на Ловас? Да ли је имала та паравојска некога ко улази у село тамо по кућама, ко то њима командује? Јесте ли Ви тако нешто сазнали од ових људи?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Видите, поново напомињем да сам био на састанку у подруму илочком, били смо у просторијама илочног подрума, где су били ти проматрачи у њиховим одорама, где је био са нама пуковник тај Граховац, који је, ја сам са њим контактирао и причао, тако који је рекао да нас пар моћи ће ићи само после састанка у Ловас. Онда ми је мој комшија Јосип рекао, каже, «комшо, тамо на башћи», како ми то зовемо, моја «Застава» камион, кључеви под сицом, натовари своје и дођи у Илок». Након тога, то је био можда сат, два састанак и преводиоци, нормално, енглески и све скупа, онда је понео тамо и телефон и шта ја знам и онда је након једногвремена тога састанчења рекао, «жао ми је», тај пуковник Граховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај пуковник, коме је он припадао, којој војсци?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Добро, ето, Граховац сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, којој војсци је припадао он?

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: ЈНА, сто-посто ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Е онда је он рекао, каже, «ви којем сам обећао да ћете ићи у Ловас, не можете ићи из разлога што су тамо паравојне организације» и ја кажем, «па макар», «не, оне су у Ловасу, то знамо, али Мохово и Шаренград и ја не могу за вас ништа гарантовати, ви не можете ићи» и ми нисмо онда смели ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи не знате ово што Вас питам, нисте то сазнали, нико Вам није рекао ко је предводио и командовао онима који су ушли и напали Ловас на дан када сте и Ви били у месту.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: То би Љубан требао најбоље знати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: Он је био «Алфа» и «Омега» у Ловасу, ннисам ја био ваљда.

Транскрипт аудио записа  
са главног претреса од 24. новембра 2010. године  
-видеоконференцијска веза са Жупанијским судом у Вуковару-

---

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких допунских питања? Нема.

**Довршено сведочење.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Павошевићу, захваљујемо Вам се што сте се одазвали да сведочите.

Сведок АНТУН ПАВОШЕВИЋ: И ја Вама се захваљујем и поздрав од мене.

**Суд доноси**

**Р Е Ш Е Њ Е**

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у **12,33** часова и биће настављен дана:

**25. новембра 2010** године,

са почетком у **9** часова и **30** минута.

**Довршено.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**